

Momenteel zit Turkije en Syrië met de ramp van de aardbevingen, meerdere helaas.

Dan hebben we Oekraïne met de oorlog tegen Rusland.. of beter andersom want zo klinkt het alsof Oekraïne die oorlog begonnen is en dat is zeker niet zo.

We hebben het allemaal te doen met deze mensen, laten deze mensen toe in ons land tot de ramp voldaan is en er weer normaal te leven is in hun eigen land, zorgen voor geld, goede zorg, eten en drinken en wat nog meer naar die landen toe, maar DE grote vraag moet nog volgen.

Want stap 1 is, er is iets gebeurt en er moet actie ondernomen worden om die mensen op te vangen, hulp te bieden en op locatie te helpen.

Stap 2 is dan het vervolg, dus het opbouwen van wat vergaan is, nog extra hulp bieden.

En stap 3, die eigenlijk samen met 1 of 2 zou moeten gaan is het hulp bieden aan de slachtoffers, want het is niet zomaar iets wat er gebeurt, maar hoe, wie ,wat, waar ... dat is dan weer de 2e vraag.

De één red zich gewoon wat makkelijker en heeft bepaalde hulp niet of juist wel nodig.

Dus wie geef je wat , wie help je met wat, en hoe snel is het land of de plaats weer zo verre in tact dat er weer normaal geleefd kan worden allemaal vragen , maar soms te weinig antwoorden.

Een zwaar onderwerp, vooral als je bij het bijvoeglijk naamwoord 'zwaar' meteen aan de ingestorte flats in Turkije en Syrië gaat denken. Tonnen van beton kwamen naar beneden omdat dat soort beton niet sterk genoeg was om de schommelingen van de twee aardbevingen te weerstaan. De kwaliteit was te beroerd om weerstand te bieden aan die schommelingen.

Noemde ik al de eerste ramp die mensen kan overkomen, dan zal ik er nu nog een paar vermelden. Overstromingen, hittegolven, branden, ziektes en de vermaledijde oorlogen. Deze vijf rampen zorgen vaak voor onschuldige slachtoffers en niet te vergeten ook massa's aan dierenleven.

Er zijn rampen die ons overkomen en die we gedeeltelijk of geheel zelf veroorzaken. Als docent legde ik ieder jaar wel uit bij lessen aardrijkskunde welke rampen ons kunnen overkomen. Daarbij leerden de kinderen dan wat onbekendere moeilijke woorden in hun ogen. Denk aan de Tektonische platen en het Japanse begrip Tsunami. Dat viel volgens sommigen niet eens te schrijven laat staan te onthouden voor de toets. Maar na de vreselijk grote tsunami-ramp in Azië wist plots iedereen van jong tot oud wat dit begrip inhield. Dan zijn er nog de kleine rampen die voor minder mensen een ramp zijn, in de zin dat er

Er zijn veel rampen, maar hoe verwerk je het daarna, als je nog leeft?

minder slachtoffers te betreuren zijn. Zoals de nog steeds voorkomende verkeersongelukken. Dan zie je soms langs de weg een monumentje met of zonder bloemen. Zo'n ongeluk heeft net zo'n grote impact als de massaler beleefde rampen voor de betrokkenen. Naast deze verkeersongelukken kunnen dat ziekten zijn of verlies van een geliefd huisdier.

Vaal van de genoemde rampen gaan vooral gepaard met lichamelijk ongemak. Maar de geestelijke toestand is hier natuurlijk sterk mee verbonden. En als het alleen om een geestelijk probleem gaat, is daar vaak minder aandacht voor of wordt het zelfs geheim gehouden door de betrokkenen.

De mens is een zwak wezen in een prachtig opgetuigd lichaam, maar dat lichaam en die geest moeten wel heel wat verduren in een leven. Daarom is het goed dat we naast elkaar staan en helpen waar dat kan. Direct in de nabijheid van slachtoffers met onze kunde en steun of op afstand door die kunde en steun te faciliteren via geld of goederen. De impact van zo'n gebeurtenis blijft en beklijft bij betrokkenen en daarom zullen we dit alles op ons levenspad blijven tegenkomen en moeten we proberen om er mee om te gaan, niet alleen voor onszelf, maar ook voor je medemensen.

Dit delen:

Facebook

X